

Anlæg med størst mulig Økonomi og størst mulig Hensigtsmæssighed, bør man lægge Vægt paa at fremme de forskellige Arbejder som Helhed. Det vil ogsaa lønne sig i de fleste Tilfælde, i alt Fald under normale Forhold, at udbyde en Strækning i Entreprise som en Helhed. Dette udelukker ikke — det indrømmer jeg gerne —, at man under Forhold som de nuværende paa visse Steder, f. Eks. hvor Jordarbejderne er meget fremtrædende, kan lægge Vægt paa at udbyde dette som en særskilt Entreprise, men Hensynet til Statsbanernes Økonomi og til Hensigtsmæssighed opfordrer til at fremme disse Ting, saaledes som det er tænkt: som fuldstændige Anlæg. Det, som for mig har været Hovedargumentet for Fremsættelsen af Lovforslaget, og det, som synes mig at maatte være Hovedargumentet, naar man skal vælge imellem, om her skal vedtages en Ekspropriationslov alene, eller om man skal skride til en endelig Vedtagelse af Forslagene, er dette, at Statsbanernes nødvendige Udvikling — hvilket er ensbetydende med Landets nødvendige Udvikling — kræver, at Statsbanerne bliver i Stand til at møde den kommende Tids Udvikling, saaledes som det her er foreslaaet. Derfor maa Fremgangsmaaden efter min Mening blive den, at Rigsdagen beslutter, hvilke Foranstaltninger den vil have gennemført, og at derefter Ministeriet sørger for, at disse Foranstaltninger bliver gennemført efter en Plan, som grundes baade paa økonomiske og tekniske Hensyn, og selvfølgelig en Plan, som Rigsdagen efter Flertallets Forslag faar Lejlighed til at stifte Bekendtskab med i dens Enkeltheder, efterhaanden som den skrider frem.

Det ærede Mindretal, de to ærede Medlemmer fra Frederikshavn (Thomas Larsen) og Verninge (Jensen-Sønderup), har i Betænkningen anket over, at der for betydelige Anlægs Vedkommende ikke har foreligget Planer og Overslag for Udvalget, og at en Mængde Detailspørgsmaal saaledes ikke vil blive Genstand for en samlet og samtidig Overvejelse ved Vedtagelsen af Forslagene. Det maa jeg indrømme er rigtigt. En saadan fuldstændig og detaljeret Bearbejdelse af de Forslag, som her er fremme, vilde kræve Aar. Det vilde kræve Aar, inden de kunde foreligge

detaillerede, og dernæst kunde der være Grund til at spørge, hvor mange Aar det saa vilde tage for Rigsdagen at bearbejde disse stærkt detaljerede Forslag. At kræve et saa omfattende Materiale forelagt forinden Vedtagelsen af disse Foranstaltninger vilde efter min Mening betyde mange Aars Udsættelse af det hele, og tilmed vilde i Løbet af den Tid adskillige Enkeltheder, som man nu kunde udarbejde, være forældede og maatte, forinden man foreslog at faa dem endeligt vedtaget og gennemført, i Virkeligheden være modne til betydelige Ændringer. Man kan ikke, saaledes som det ærede Mindretal er-gaaet ud fra, mene, at Vedtagelsen af en Ekspropriationslov er det samme eller omtrent det samme som en Vedtagelse af Lovforslaget; man kan ikke gaa ud fra, at derved, at der vedtages en Ekspropriationslov, er disse Foranstaltninger sikrede, tværtimod, der er særdeles karakteristiske Eksempler paa det modsatte. F. Eks. er der allerede vedtaget og gennemført Ekspropriation af de fornødne Arealer til Dobbeltspor paa Kystbanen fra Rungsted til Snekkersten. Det er mange Aar siden, denne Ekspropriation blev gennemført; i en Skrivelse fra Ministeriet, som findes i Betænkningens Bilag 2, er det oplyst, at der i Henhold til Loven af 1894 om Anlæg af Kystbanen er foretaget Ekspropriation til Anlæg af Dobbeltspor paa Strækningen Rungsted—Snekkersten. Endvidere er der i Henhold til Loven af 1903 om Københavns Banegaardsforhold foretaget Ekspropriation til Anlæg af 3—4 Spor paa Strækningen Hellerup—Klampenborg. Den Del af det ærede Mindretals Forslag, som gaar ud paa at bevilge Arealerhvervelse til disse to Sæt Dobbeltspor, er altsaa for saa vidt overflødig. Jeg indrømmer, at der naturligvis kan blive Tale om ganske enkelte Arealerhvervelser i den Forbindelse, men i Hovedsagen har denne Ekspropriation i sin Tid fundet Sted, men derfor er der ikke kommet noget Dobbeltspor, og det er aldeles ikke derigennem sikret, at saadanne Dobbeltspor kommer; det afhænger netop af, om Rigsdagen ved en eller anden Lejlighed vil bestemme sig for at vedtage dem.

De Argumenter, som i øvrigt af Mindretallet er anførte for, at man skulde